

Sygn. akt IV U 5/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 listopada 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. S. prawo do emerytury od dnia (...)2014 r.

Sygn. akt IV U 5/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu J. S. prawa do emerytury w wieku obniżonym. Swoje stanowisko organ rentowy uzasadnił tym, iż ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1.01.1999 r. okresu 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Od decyzji tej odwołanie złożył J. S.. Ubezpieczony wskazał, iż przez ponad 15 lat pracował w warunkach szczególnych. Podniósł, iż od 12.08.1972 r. do 31.03.1994 r. zatrudniony był jako mechanik w kanałach w Przedsiębiorstwie (...) Oddział w G.. Od 1.09.1990 r. do 10.01.1997 r. J. S. pracował w Zakładzie (...) jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 t. (odwołanie k. 1-5).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 6-7).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. S., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 7.10.2014 r. wniosek o przyznanie prawa do emerytury, w którym wskazał, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (wniosek k. 1-4 a. e.). Na podstawie

przedłożonych dokumentów, w tym m. in. świadectwa oraz oświadczenia wykonywania pracy w warunkach szczególnych (k. 15, k. 29), organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy J. S. w wymiarze 28 lat, 4 miesięcy i 22 dni, w tym 10 lat, 10 miesięcy i 29 dni pracy w szczególnych warunkach, tj. okres zatrudnienia od 1.07.1977 r. do 7.03.1984 r. oraz od 1.08.1985 r. do 10.07.1988 r. w (...) oraz od 16.09.1997 r. do 31.12.1998 r. w (...) w W.. Powyższe stało się podstawą do wydania w dniu 13.11.2014 r. zaskarżonej decyzji, w której ZUS odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 69 a. e.).

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że w okresie od 12.08.1972 r. do 31.03.1994 r. J. S. pracował w Przedsiębiorstwie (...) w W. Oddział w G. na stanowisku monter- mechanika napraw pojazdów samochodowych. Powyższy pracodawca kilkakrotnie zmieniał nazwę. Ubezpieczony świadczył swoją pracę jako mechanik w kanałach. Do jego zadań należało m. in. wymiana przewodów paliwowych, resorów, skrzyń biegów. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze.

Podczas wymienionego zatrudnienia ubezpieczony odbył służbę wojskową w okresie od 24.04.1974 r. do 22.04.1976 r.

W okresach od 8.03.1984 r. do 7.03.1985 r. oraz od 11.07.1988 r. do 4.08.1990 r. ubezpieczony, w ramach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...), pracował na budowie eksportowej w ZSRR. W związku z powyższym, od dnia 8.03.1984 r. do 7.03.1985 r. i od 11.07.1988 r. do 30.06.1991 r. J. S. przebywał na urlopie bezpłatnym. W ramach zatrudnienia na eksporcie ubezpieczony pracował w kanałach jako mechanik samochodowy przy naprawie pomp wytryskowych oraz silników.

W okresie od 1.07.1991 r. do 31.03.1994 r. ubezpieczony również korzystał z urlopu bezpłatnego.

J. S. od 1.09.1990 r. do 10.01.1997 r. zatrudniony był jako kierowca w Zakładzie (...) w M.. Faktycznie, wykonywał on w pełnym wymiarze, wyłącznie pracę kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze powyżej 3,5 t. marki L. oraz M..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego k. 29v, zeznania świadków J. J. k. 28v, C. P. (1) k. 28v-29, K. Z. (1) k. 29, K. Z. (2) k. 29, ogólne świadectwa pracy: k. 10 a. e., k. 11-13 a. e., k. 26 a. e., zaświadczenie z (...) G. k. 8 a. e., dokumentów znajdujących się w aktach osobowych z Przedsiębiorstwa (...), w tym umowy o pracę i aneksu- koperta k. 21.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Z kolei w art. 27 ust. 1 pkt 2 przywołanej ustawy wskazano, iż okres składkowy i nieskładkowy powinien dla mężczyzn wynieść co najmniej 25 lat. W § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8 poz. 43) określono, iż okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Paragraf 4 pkt 1 i 3 wymienionego wyżej rozporządzenia stanowi, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Sporną okolicznością w przedmiotowej sprawie było to, czy na dzień 1.01.1999 r. J. S. legitymował się wymaganym okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Zdaniem ZUS, ubezpieczony na dzień 1.01.1999 r. przepracował w warunkach szczególnych jedynie 10 lat, 10 miesięcy i 29 dni.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego daje podstawy do stwierdzenia, iż J. S. przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach.

Na wstępie odnieść się należy do zatrudnienia J. S. w Zakładzie (...) w M. od 1.09.1990 r. do 10.01.1997 r. Treść zeznań złożonych przez ubezpieczonego oraz zatrudnionych u wyżej wymienionego pracodawcy w podobnym okresie, co J. S., świadków K. Z. (1) oraz J. J. jednoznacznie wskazuje, iż wnioskodawca w rzeczywistości stale i w pełnym wymiarze świadczył pracę na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 t. Prowadził wówczas kolejno 7.-dmio oraz 12.-tonowe pojazdy marki L. i M.. Treść zeznań Sąd obdarzył wiarygodnością. Są one logiczne i spójne. Stąd też, cały powyższy okres zakwalifikować należy jako okres pracy w warunkach szczególnych, stosownie do załącznika nr 1, Wykazu A, Działu VIII poz. 2 wymienionego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. Wskazać przy tym należy, iż decydujące znaczenie dla kwalifikacji danego zatrudnienia jako pracy w warunkach szczególnych kluczowe znaczenie ma nie nazwa stanowiska określona w dokumentach pracowniczych, a rodzaj faktycznie wykonywanej pracy. Dlatego też samo nieprzedstawienie stosownego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub jego uchybienia formalne nie mogą przekreślać uznania, iż praca o wymienionym charakterze była rzeczywiście świadczona, skoro powyższy wniosek wypływa ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym ze złożonych zeznań. Po zsumowaniu powyższego okresu z zaliczonym przez organ rentowy czasem 10 lat, 10 miesięcy i 29 dni stwierdzić należy, iż ubezpieczony legitymuje się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Oprócz powyższego okresu, do pracy w warunkach szczególnych, stosownie do treści załącznika nr 1, Wykazu A, Działu XIV poz. 16 wymienionego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. należy zaliczyć okres pracy J. S. jako mechanika w kanałach w Przedsiębiorstwie (...) w W. Oddział w G. od 12.08.1972 r. do 30.06.1977 r. Na powyższe wskazuje treść obdarzonych przez Sąd wiarygodnością zeznań J. S. oraz świadków C. P. (2) oraz K. Z. (2). Zeznania te są logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Wynika z nich, iż ubezpieczony pracując w kanałach wymieniał przewody paliwowe, resory oraz skrzynie biegów. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze. Stąd też wymienione zatrudnienie wpisuje się w pojęcie wyrażonej w powyższym przepisie prac wykonywanych w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych. Podkreślić należy, iż niezależnie od kwalifikacji służby wojskowej pełnionej przez J. S. oraz okresu zatrudnienia w ZSRR stwierdzić należy, iż spełnia kwestionowaną przez organ rentowy przesłankę nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym.

Tym samym, J. S. spełnił wszystkie warunki, wyrażone w przywołanych wyżej przepisach, by być uprawnionym do pobierania emerytury w wieku obniżonym, począwszy od 1.10.2014 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożył wniosek o przyznanie spornego prawa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w wyroku.